

සිලවීමංස ජාතකය

තවද එක්සමයෙක්හි සිලසමාධි ප්‍රඥාවෙන් යුක්තවූ නිලෝගුරු සමාක් සම්බුදුරජානන්වහන්සේ දෙවරම්වෙහෙර වැඩවසනසේක්. සිල් පරීක්ෂාකරන්නාවූ බ්‍රාහ්මණයෙකු අරහයා මේ ජාතකය වදලසේක.

ඒ බ්‍රාහ්මණතෙමේ කොසොල්රජ්ජුරුවන් නිසා ජීවත්වන්නේය, තිසරණ ගතය, අබ්බපච්ඡිලය, රක්ෂාකරන්නේය, වෙදකුයෙහි පරතෙරට පැමිණියේය. රජ්ජුරුවෝ මේ තෙමේ සිල්වතැයි ඕහට අධිකවූ සත්කාර සම්මාන කෙරෙති. ඉතා ගරුකොට සලකති, එකල බ්‍රාහ්මණයා මෙසේ සිතිය, කිමෙක්ද මේ රජ්ජුරුවෝ මාගේ ජාතිකුල ප්‍රදෙස සමුර්ධිය නිසා මට සත්කාර සම්මාන කරණසේක් ද්‍රෝහෝයි නොහොත් සිලසමුර්ධිය නිසා සම්භාවනා කරණසේක් ද්‍රෝහෝයි එසේ හෙයින් මා පළමුකොට පරීක්ෂාකොට පුව මනාවේ දැයි සිතා ඒ බ්‍රාහ්මණයා එක්දවසක් රජ්ජුරුවන්ට සේවයට ගෙට යන්නේ එක්වන්නකු පුරුෂයෙකුගේ පෝරුවෙන් නොකියා එක්කභවණුවක් ඇරගණ ගියේය, ඒ දෑක වන්නක්කා බ්‍රාහ්මණයා කෙරෙහි ගරුත්වයෙන් කිසිවක් නොකියා උන්නේය, නැවත එක්දවසක් කභවණු දෙකක් ගත්තේය, ඒ වනනකු පුරුෂයා ඒ දවසුත් එසේම ඉවසුයේය, බමුණා තුන්වෙනි දවස් කභවණු මිටක් හැරගත්තේය. ඉක්බිත්තෙන් වන්නකු පුරුෂයා ඕහට කියන්නේ එමබල බ්‍රාහ්මණය රජ්ජුරුවන්ගේ රාජභාණ්ඩාගාරය සොරකම් කරන්නේ අදට තුන්දවසක් නොවේදැයි කිය, මෙසේ කියා තමා විසින් රාජභාණ්ඩාගාරය සොරකම් කරන්නාවූ සොර අල්වාගන්නාලද දැයි තුන්විටෙක අභිගැසුයේය, එකල ඔහු සම්පයට මනුෂ්‍යයෝ ඇතින් මැතින් අවුත් බොහෝ දවසක් සිල්වත් එකකුමෙන් ඇවිදිනේ නොවේද දැන් තා කළේ කිමිදැයි පහරකීපයක් ගසාපියා බැඳ ගණ රජ්ජුරුවන්ට දන්වූහ. රජ්ජුරුවෝ ඔහු දක කලකිරී බමුණ කවර කාරණයකින් මෙබඳුවූ දුස්සිල ක්‍රියාවන් කෙළෙහිදැයි කියා ඇරගණ යව මෝහට රාජාඥකරවයි කිවූය, බමුණා රජ්ජුරුවන් වහන්ස මා රාජභාණ්ඩාගාර සොරකම් කළේ නැතැයි කිය, එසේකල කුමක් නිසා වන්නක්කාගේ සල්පිල පෝරුවෙන් කභවණු ගතීදැයි ඇසූය, රජ්ජුරුවන්වහන්ස එසේකළේ තුඹවහන්සේ මට අධිකකොට සත්කාර සම්මාන කොට සම්භාවනා කරණහෙයින් කිමෙක්ද මේ රජ්ජුරුවන්වහන්සේ මාගේ ජාතාදිය නිසා මට අධික කොට සම්භාවනා කරණසේක් ද්‍රෝහෝයි නොහොත් සිලය නිසා සම්භාවනා කරණසේක් ද්‍රෝහෝයි පරීක්ෂාකරණ පිණිස කෙළෙමි, දැන් වූකලී මා විසින් ඒකානතයෙන් රජ්ජුරුවන්වහන්සේ මට සම්භාවනාකෙළේ සිලය නිසාමය, ජාතාදියක් නිසා නෙවෙයි දන්නාලද, එතකුදු උවත් දැන් තුඹවහන්සේ මට රාජාඥ කරමින් සිටියේක. එහෙයින් මම එකානතයෙන් මේ ලෝකයෙහි සිලයම උතතමය සිලයම ප්‍රධානයයි නිෂ්ඨාවට ගියෙමි, මම මේ සිලයම සුදුසු කාර්යක් කෙරෙමි නම් ගිහිගෙයි සිට පවකාමය අනුභවකෙරෙමින් කොටගත නොහෙමි, අදම ජෙතවනයට ගොස් සච්ඤයන්වහන්සේ සම්පයෙහි මහණ වෙමි සවාමීනි මට මහණවීමට අවසර දුනමැනවැයි කියා රජ්ජුරුවන් අනු දන්වා ජෙතවනයට අභිමුඛ ගියේය, ඉක්බිත්තෙන් ඔහුගේ ඤාතිමිත්‍රයන් හා බඳුන් රැස්ව මහණවීමට යාම වළකාගත නොහී නැවත ගියේය, ඒ බමුණා බුදුරජානන්වහන්සේ සම්පයට ගොස් ප්‍රව්‍රජ්‍යාව ඉල්වා ප්‍රව්‍රජ්‍යාවක් උපසමපදක් ලැබ කමටහත් මෙනෙහි කොට විදැඹනා වඩා රහත්ව සච්ඤයන්වහන්සේ කරාගොස් සවාමීනි මාගේ ප්‍රව්‍රජ්‍යාව මසතකප්‍රාප්තවියයි තමන් වහන්සේ අහීන් එලයලත් නියාව ප්‍රකාශ කළසේක. උන්වහන්සේගේ අර්ගත්වය ප්‍රකාශ කිරීම භික්ෂු සඛසයා කෙරෙහි ප්‍රසිද්ධිය. ඉක්බිත්තෙන් එක්දවසක් දම්සභාමණ්ඩපයෙහි රැස්වූ භික්ෂුන්වහන්සේ “ඇවැත්නි අසවල් කොසොල්රජ්ජුරුවන්ගේ උපසථායකයා වූ බමුණා තමාගේ සිලය පරීක්ෂා කොට රජ්ජුරුවන් අනුදන්වා මහණව අර්හත් එලයෙන් පිහිටියේය”යි ඒ භික්ෂුන්වහන්සේගේ ගුණ කියමින් උන්නේක. සච්ඤයන් වහන්සේ දම්සභා මණ්ඩපයට වැඩවදුරා “මහණෙනි දැන් කවර කථාවකින් යුක්තව උතුද”යි විචාරා “මෙනම් කථාවකින් යුක්තව උතුමිහ”යි කිකල්හි මහණෙනි තමාගේ සිලය පරීක්ෂාකොට පැවිදිව තමන්ට පිහිටක් කළෝයයි වදාරා ඉකුත් වත් දක්වා වදලසේක.

යටගිය දවස බරණැස්තුවර බ්‍රහ්මදත්ත නම් රජ්ජුරුකෙණෙකුත් රාජ්‍යය කරණ කල්හි අප මහබෝසතානෝ ඒ රජ්ජුරුවන්ට පුරෝහිතවූහ. දන්දීමෙහි බලවත් වූ ඇළුම් ඇත්තෝය, සිල්පරීක්ෂාකිරීමෙහිද බලවත්වූ ඇළුම් ඇත්තෝම අබණ්ඩ පඤ්චසිලය රක්ෂාකෙරෙති, රජ්ජුරුවෝ සෙසු බමුණන්ට වඩා උතතරිතර කෙරෙහි යන සියල්ලම පළමුකියන ලද්ද හා සදුගවන්නේය, මහබෝසතානෝ සොරකම් කළෝයයි බැඳගණ රජ්ජුරුවන් සම්පයට ගණ යන කල්හි අභිගුණ්ඨිකයෝ විචිමඛයෙහි සපීයින් කෙළවන්නාහුය, නගුට අල්වති, බොටුව අල්වති, සපීයා අල්වාගණ තමන්ගේ කරවට වෙළති, එකල බොධිසත්වයෝ ඔවුන් දෑක දරුවෙහි මේ සපීයාගේ නගුට නාල්ලව, බොටුවෙහි නොවෙළව, මේ සපීයා තොප දුෂ්ටකළේවිනම් තොප ජීවිතක්ෂයට පමුණුවන්නේයයි කිවූය, අභිගුණ්ඨිකයෝ කියන්නෝ “බමුණ මේ සපීයා සිල්වත, ආචාරසමපනනය, තාසේ දුස්සිල නොවෙයි, නෝ වූකලී තාගේ දුස්සිල බැවින් අනාචාරයෙන් රාජභාණ්ඩාගාර සොරකම්කොට සොරායයි දැන් බැඳ ගණ යන ලද්දේය”යි කිවූය, එකෙණෙහි බොධිසත්වයෝ මෙසේ සිතූහ. සපීයෝ පවා දුෂ්ට නොකිරීමෙන් අනුන්ට හිංසා පීඩා නොකිරීමෙන් සිල්වත්හයි නම් ලැබති, මනුෂ්‍යයන් කෙරෙහි එවැනිගුණ විශෙෂයක් පිහිටියේ විනම් කියනු කිමෙක්ද මේ ලෝකයෙහි සත්පුරුෂයන් විසින් රක්ෂා කරණලද දශශීල දුෂ්ටාභිගසල ආදී සියල්ලම උතුම් වන්නේය. ඒ ශීලයට වඩා ශ්‍රෙෂ්ඨතර වසතුවෙක් ලෝකයෙහි නැත්තේයයි සිතූහ, එකෙණෙහි ඒ රාජපුරුෂයෝ ඒ බ්‍රාහ්මණයා ගණ ගොස් රජ්ජුරුවන්ට දක්වූහ, ඉක්බිත්තෙන් රජ්ජුරුවන් විසින් “කොල මේ කිමෙක්ද”යි විචාරණලද රාජපුරුෂයෝ මෙසේ දැන්වූහ. දෙවයන්වහන්ස මේ බ්‍රාහ්මණ තෙමේ රාජභාඩාගාර සොරකම් කරණලද සොරකැයි කියා දන්වූ කල්හි රජ්ජුරුවෝ අමාත්‍යයන්ට නියෝගකරන්නාහු ‘කොල මේ බ්‍රාහ්මණයා විසින් රැ දවල් මෙසේම සොරකමෙහි ලා යෙදී වාසය කරන්නේ විනම් ඕහට රාජාඥාවකරවයි නියෝගකළ කල්හි බ්‍රාහ්මණ තෙමේ රජ්ජුරුවන්ට කියන්නේ

රජ්ජුරුවන් වහන්ස මා කළ සොරකමෙක් නැතැයි කියා දැන්වීය, එසේකල කුමක් හෙයින් වසතු හැරගත්තෙහි දැයි විචාළ කල්හි බ්‍රාහ්මණතෙම පළමු කී පරිද්දෙන්ම තමා සොරකම් කළ කාරණා රජ්ජුරුවන්ට දන්වන්නේ ඒ කාරණයෙන් මම මේ ලෝකයෙහි ලා සිටියමැණුවැයි දේවයන්වහන්ස ලෝකයෙහි ලාමක මෙවැනි ආශීර්විෂයෝ පවා අනුන් දෂට නොකිරීමෙන් සිල්වත්යයි බොහෝදෙනා විසින් ප්‍රශංසා කටයුතු වන්නාහුය, මේ කාරණයෙනුත් ශීපයම උතුම් වන්නේය, ශීලයම ශ්‍රේෂ්ඨවන්නේයයි ශීලාදී ගුණයට ප්‍රශංසා කරන්නේ මෙසේ කීය, මහරජ මේ ලෝකයෙහි කයින් වචසින් මනසින් අව්‍යතික්‍රම සංඛ්‍යාතවූ ආචාර සීලයම ශ්‍රේෂ්ඨවන්නේය, තවද මහරජ අඛණ්ඩාදී භාවයෙන් රක්ෂා කරණ ලද්දාවූ පංචසීල අෂටාඛගසීල දශසීලාදීවූ සීලයම නිරුක්තවන්නේය, ශ්‍රේෂ්ඨවන්නේය. සොරවිෂ තෙජස් ඇත්තාවූ ආශීර්විෂයෝ පවා සිල්වතනයයි සත්පුරුෂයන් විසින් ප්‍රශංසාවට පැමිණියෝ යයි අතරමගදී තමා දුටුකාරණා අහිමුඛ කොට දක්වා රජ්ජුරුවන්ට මෙසේ ධම්දෙශනා කොට වසතුකාම කෙලශකාමයන් හැර සෘෂිවුජ්‍යාවෙන් මහණව හිමාලයවනයට වැද පඤ්චාහිඤා අෂටසමාපතති උපදවා චුතිප්‍රතිසන්ධිවශයෙන් බ්‍රහ්මලෝකය පරම ප්‍රතිෂඨා කල්පයයි ශාසනය වූ බුදුරජානන් වහන්සේ මේ ධම්දෙශනාව ගෙන හැර දක්වා වදුරා සූචාපරකථාව ගළපා මේ සීලවිමංස ජාතකය නිමවා වදුළසේක.

එසමයෙහි රජපිරිස් නම් දැන් බුදුපිරිස්වූවය. එසමයෙහි පුරෝහිත බ්‍රාහ්මණයා නම් දැන් බුදු වූ මම්මයයි දක්වා වදුළසේක.